

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

1. ระดับความเป็นกรด-ด่างในอาหารร่วนที่เหมาะสมสำหรับวัดการเจริญเติบโตของเส้นใยอยู่ที่ระดับความเป็นกรด-ด่างที่ 5.0 โดยสายพันธุ์ L2 มีอัตราการเจริญเติบโตของเส้นใยเร็วกว่าสายพันธุ์ L1 ที่ระดับความเป็นกรด-ด่างเท่ากัน
2. ระดับความเป็นกรด-ด่างที่เหมาะสม สำหรับใช้เลี้ยงเส้นใยในอาหารเหลว เพื่อนำมาทำอิเล็กโตรโฟรีซิสอยู่ที่ 3.5 และใช้เวลาในการเลี้ยงเส้นใย 30 วัน ทำให้เห็นแถบของไซโมแกรม esterase ชัดเจนที่สุด
3. อัตราการเจริญเติบโตของเส้นใยนิวเคลียสเดี่ยวทั้งสองที่เป็นคู่ผสม ไม่มีผลต่ออัตราการเจริญเติบโตของลูกผสมเมื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ
4. ลักษณะการเจริญของเส้นใยนิวเคลียสเดี่ยวทั้งสองที่เป็นคู่ผสม ไม่มีผลต่อลักษณะการเจริญของเส้นใยลูกผสม
5. ในการศึกษาอิเล็กโตรโฟรีซิส แถบไอโซไซม์เอสเทอร์ส ยังไม่สามารถบอกและแยกแยะลักษณะและความแตกต่างได้ อาจต้องใช้เอนไซม์อื่นมาประกอบด้วย
6. เห็ดหอมลูกผสม 14 สายเชื้อ สามารถเกิดดอกได้ 7 สายเชื้อ ในด้านผลผลิต พบว่ามีเพียงสายเชื้อ H7 ที่มีผลผลิตที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติจากสายพันธุ์ L1 และ L2 เมื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ ในด้านคุณภาพลูกผสมสายเชื้อ H10 ให้ลักษณะทางคุณภาพค่อนข้างดีทั้งด้านความหนาของดอกและรูปร่างของดอก
7. ลูกผสมสายเชื้อ H7 และ H10 เป็นลูกผสมตัวใหม่ที่เกิดขึ้น เนื่องจาก แถบของไอโซไซม์ของลูกผสมมีตำแหน่งของแถบและจำนวนของแถบแตกต่างจากของเส้นใยนิวเคลียสเดี่ยวที่เป็นคู่ผสม